

Uchwała Nr IX/63/19

Rady Miejskiej w Dobiegniewie

z dnia 30 maja 2019 roku

w sprawie stwierdzenia braku właściwości Rady Miejskiej w Dobiegniewie do rozpatrzenia skargi i przekazania jej według właściwości.

Na podstawie art. 231 w związku z art. 229 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 poz. 2096, ze zm.) Rady Miejskiej w Dobiegniewie uchwała, co następuje:

§ 1. Skargę z dnia 20 maja 2019r. na działalność Przewodniczącego Rady Miejskiej w Dobiegniewie przekazuje się do rozpatrzenia Wojewodzie Lubuskiemu zgodnie z właściwością.

§2. Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącemu Rady Miejskiej w Dobiegniewie zobowiązując do przekazania skargi Wojewodzie Lubuskiemu i zawiadomienia skarżącego o przekazaniu skargi właściwemu organowi wymienionemu w § 1 niniejszej uchwały.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

PRZEWODNICZĄCY
RADY MIEJSKIEJ
w Dobiegniewie

inż. Marek Kowalczyk

Uzasadnienie

Dnia 20 maja 2019 roku wpłynęła skarga na działalność Przewodniczącego Rady Miejskiej w Dobiegniewie.

Zgodnie z art. 228 Kodeksu postępowania administracyjnego - skargi składa się do organów właściwych do ich rozpatrzenia. Rada Miejska w Dobiegniewie nie jest organem właściwym do rozpatrzenia przedmiotowej skargi, żaden bowiem z przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego albo przepisów szczególnych nie daje jej kompetencji w tym zakresie.

W przepisie art. 229 pkt 3 Kodeksu postępowania administracyjnego przewidziano, że rada gminy właściwa jest do rozpoznania skargi na działalność wójta (burmistrza, prezydenta miasta) oraz kierowników gminnych jednostek organizacyjnych, poza sprawami dotyczącymi organów wykonawczych jednostek samorządu terytorialnego oraz kierowników powiatowych służb, inspekcji, straży i innych jednostek organizacyjnych w sprawach zadań zleconych z zakresu administracji rządowej. Do żadnej z tych kategorii podmiotów nie należy przewodniczący rady gminy. Ponieważ, zgodnie z przepisem art. 20 Kodeksu postępowania administracyjnego, właściwość rzeczową organów ustala się według przepisów o zakresie ich działania, to należy stwierdzić, że kompetencje do rozpoznania przez radę gminy skargi na jej przewodniczącego nie wynikają też z ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym.

Należy zgodzić się ze stanowiskiem reprezentowanym przez część wojewodów, że kompetencję do rozpoznania skargi na działalność przewodniczącego rady gminy ma wyłącznie wojewoda. Takie stanowisko zajął m.in. Wojewoda Podlaski w rozstrzygnięciu nadzorczym z 7 października 2010 r. (zn. NK.II.AR.0911-150/2010), w którym stwierdził, że rada miejska, jako organ stanowiący powinna działać wyłącznie na podstawie prawa i w jego granicach, dlatego niedopuszczalne jest podejmowanie przez nią działań bez wyraźnego upoważnienia ustawowego lub z jego przekroczeniem. Podobny pogląd zaprezentował także Wojewoda Zachodniopomorski w wystąpieniach pokontrolnych z 31 maja 2012 r. (zn. NK-1.431.1.16.2012.MZ), w których wskazał, że rady gmin często nie przekazują zgodnie z właściwością do wojewody skarg na swoich przewodniczących w ustawowym terminie. Jeżeli działanie przewodniczącego rady gminy związane jest z trybem pracy rady gminy, to może ono być traktowane, jako działalność organu, tj. rady gminy. Zatem skarga na taką działalność przewodniczącego powinna być rozpatrywana w trybie i zgodnie z właściwością określoną w KPA. To stanowisko potwierdzone zostało także w artykule: „Skarga na członków rady gminy oraz jej organy wewnętrzne”, autorstwa Adriana Misiejko, „Wspólnota” nr 5/2017 z 11 marca 2017 r.

Jeśli zatem chodzi o kwestię podmiotu właściwego do rozpatrzenia skargi na działalność przewodniczącego rady, to będzie nim wojewoda. Wynika to wprost z treści art. 229 pkt 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, zgodnie z którym skargę na działalność rady gminy rozpatruje wojewoda, a w zakresie spraw finansowych regionalna izba obrachunkowa. Skargę na przewodniczącego rady gminy należy traktować, jako skargę dotyczącą trybu pracy rady gminy.

Trudno bowiem wywodzić kompetencję rady gminy do rozpatrywania skargi na jej przewodniczącego z przepisów ustrojowych zawartych w przepisach wymienionej ustawy o samorządzie gminnym, w szczególności art. 19 ust. 2 tej ustawy, który dotyczy powoływania i odwoływania przewodniczącego rady gminy. Postępowanie skargowe jest unormowane w przepisach Kodeksu

postępowania administracyjnego i na ich gruncie w pierwszej kolejności należy dokonywać wykładni w zakresie organów właściwych do rozpatrzenia skargi. Co więcej przepis art. 229 pkt 1 wyraźnie określa, iż jeżeli przepisy szczególne nie określają innych organów właściwych do rozpatrywania skarg, organami właściwymi do rozpatrzenia skargi są organy wskazane w tym przepisie. Żaden przepis szczególny nie określa organu właściwego do rozpatrzenia skargi na przewodniczącego rady gminy, w szczególności przepisów takich nie zawiera ustawa o samorządzie gminnym. Dlatego przepisami prawa, z których należy wywodzić taką kompetencję są wyłącznie przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego.

Przepis art. 229 pkt 3 Kodeksu postępowania administracyjnego wyraźnie wskazuje, iż rada gminy jest właściwa do rozpatrywania skarg dotyczących zadań lub działalności wójta (burmistrza lub prezydenta miasta) i kierowników gminnych jednostek organizacyjnych, z wyjątkiem spraw określonych w pkt 2. Bezsprene przewodniczący rady gminy nie należy do kręgu tych podmiotów i nie ma jakichkolwiek celowościowych argumentów do przyjęcia, iż przepis ten pozwala radzie gminy na rozpatrywanie skarg na przewodniczącego rady gminy. Wykładnia systemowa i celowościowa jednoznacznie wskazują natomiast, iż skargę na przewodniczącego rady gminy powinien rozpatrywać organ właściwy do rozpatrzenia skargi na radę gminy. Jest to bowiem skarga dotycząca w istocie trybu pracy rady gminy, który jedynie organizuje przewodniczący rady gminy.